

Drotningarvitjanin úti í Koltri:

Ein ferð aftur í tíðina

Útferðin til Kolturs við Margrethu Drotning og fylgi var ivaleyst ein hin mesta væl-eydnaða á ferðini. Hóast sólín ikki svann á mjørkannum, so var tað óivað ein náttúru-uppliving av teimum stóru hjá gestunum á ferðini í Føroyum

Tað var eisini sannur útferðardámur yvir øllum, tá bóndahjúni Lúka og Bjørn Patursson tóku ímóti gestunum í vøkrum føy-skum búnum.

Hóast blikalogn, so var suð í sjónum. Tað nervaði ikki, tá Ritan setti Drotningina í land, men tá tíð-indafólkin, sum vóru komin løtu áðrenn við Thorshavn, vóru tey drigin upp á bryggjuni, so hvørt sum báturin kom so mikið nær, at tað bar til. Donsku tíðindafólkin vóru eitt

sindur fjálturstungin eina løtu.

Tá bóndahjúni gingu upp trappurnar í Koltri við Margrethu Drotning á odda, var alt gloymt, um hvussu sleppast skuldi av oynni aftur.

Vit skulu ansa eftir

Tað var rættliga huld-kendur dámur yvir oynna henda dagin. Bert fuglaljóð og aldututl hoyrdist. Tað var sum at fara aftur í tíðina, og Tað var fyri soviitt eisini ætlanin, við tí skrá, sum

varð lögð fyri vitjanina í Koltri.

Bjørn Patursson bjóðaði vælkominn og helt røðu fyri Drotningini.

Hann segði m.a.: Drotningin skal kenna seg væl her í oynni. Bert eru riturnar sintar í hesum døgum, nú tær fáa ungar, men vit skulu ansa eftir Drotningini, segði Bjørn Patursson.

Bóndin greiddi frá ymis-kum søguligum. Hann nevndi Magnusartenga, og segði frá søguni um Magn-us, sum ikki fekk unnustu

sína og druknaði.

Hann nevndi eisini, at filmurin "Barbara", hjá Niels Malmros, fyri ein part verður tikin upp í Koltri.

Hóast eg fegin vildi verið verandi í Koltri, so fara vit av oynni í kvøld, tí vit vilja ikki vera fyri uttan innbjóðingina hjá Drotningini í kvøld, umborð á Dannebrog, segði Bjørn Patursson.

Hann tók eisini málið upp, at nógv fólk høvdu spurt, um hann vildi taka móti Drotningini í Koltri,

Drotningin fekk serligan hvannasnaps, sum bóndin í Koltri hevði at bjóða gestunum. Hann kom ivaleyst væl við aftaná gongutúrinn í oynni

Bóndahjúni og døtur nar í Koltri taka móti Drotningini. Á myndini 13 ára gamla Kára, sum fekk uppgávuna at handa Drotningini blómurnar, meðan foreldrini og systirin Malan hyggja at

og sipaði helst til hansara forferðar, sum kanska ikki hava verið so sinnadur fyri danska kongahúsinum:

Uppaldur í stórsinnaðum heimi

Eg eri uppalður í einum stórsinnaðum og opnum heimi, og sjávt um tað var Buch í USA ella Jelsin í Russlandi, sum settu upp á oynni, so vóru teir eisini vælkomnir, segði Bjørn Patursson.

Hann endaði við at siga, at so leingi hann ráddi á oynni, so skuldi Margretha Drotning og familja hennara vera vælkomnir.

Síðani greiddi Bjørn Patursson Drotningini frá, hvar leiðin gekk á rutuni tey skuldu ganga á oynni, og nevndi staðarnavn og annað.

Bert nøkur fá fólk vóru í fylginum, sum fór norð á Gróthustanga.

Gongutúrurin var drúgvur, og tá fylgið kom kom gjøgnum Geilina heim í Hús, varð steðgað góða løtu. Drotningin var ógvuliga áhugað og tók sær góðar stundir.

Meðan gestirnir vóru

burtur, stákaðust fólk óført við at bordreidda fyri Drotningini við fylgi í túninum við bóndahúsið.

Gestirnir fingið heima-bakað breyð við føroyskum viðskera, turra grind, turran fisk og spik.

Bjørn Patursson hevði fingið tvær fløskur av reyð-vini frá beiggjanum Páll í Kirkjubø, sum hann hevði goymt síðani Drotningarvitjanin seinast hevði verið. Hetta var vin, sum Heimdríkur prinsur framleiður á vingardinum í Fraklandi.

Tá drotningin smakkaði vínið heldt hon fyri, at tað hevði hildið sær væl.

Drotningin við fylgi gövu sær góðar stundir at njóta góða matin, standandi við borðið úti í túninum.

Síðani varð farið oman aftur á bryggjuna, har drotningin varð flutt við Rituni á Dannebrog, sum lá beint uttan fyri og bíðaði eftir at fara til Sands.

Mjærki á Sandi

Móttókan í Sandi var nærum fjald í mjørka, tó at so frægt var útsýnið, at sandsfólk og onnur, sum